

Становище

от

проф. д-р Виолета Горчева

за

дисертационния труд

на

Сун Ксяофан

докторант в редовна форма на обучение

в катедра "Хореография" към Факултет „Музикален и танцов фолклор” – АМТИИ

на тема: **“Принципи на преподаване в хореографията-традиции и съвременност”**

за придобиване на образователната и научна степен доктор

в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”

докторска програма „Хореография”

научен ръководител: проф. д-р Желка Табакова

Актуалност на темата

Методиката на преподаване във всяка една сфера на учебната дейност /в частност и конкретно хореографията/ е фундамента, отправната точка, която полага здравата научна основа и е същностен компонент за изграждането на бъдещите квалифицирани и качествени специалисти. Освен, че встъпва на каноничните принципи, всяка една система /в случая хореографската/, непрекъснато полага нови краски и сегменти, дава простор на креативното мислене и въображение, на иновативните подходи, като по този начин ефективно обогатява и обновява своята танцова стилистична и лексикална палитра, съобразно духа и динамиката на времето.

В контекста на споделеното, представеният дисертационен труд се вписва в актуалните търсения и тенденции и наслагва нови щрихи в науката и практиката. Интересът видно и обяснимо е провокиран от личните пристрастия и компетенции на Ксяофан, която притежава сериозна теоретична подготовка и успешна изпълнителска, хореографска, педагогическа практика. /доказателство е представената творческа

справка, съдържаща информация за образователния ценз и квалификации, множеството получени награди и реализирани спектакли/.

Структура на дисертационния труд

Разработката е от типа теоретико-приложна и е разположена в общ обем от 207 страници. Състои се от увод, 3 глави, заключение. Библиографията съдържа 79 източника: 70 на китайски, 9 на латиница и 5 интернет адреса.

Авторефератът коректно синтезира същината на съдържанието, ясно и точно са формулирани приносните моменти. Докторантката има 6 публикации /2 в България и 4 в Китай/, 1 участие в научна конференция.

Описание и оценка на дисертационния труд

Уводът експонира на преден план личните мотиви на Ксяофан, провокирали появата на труда, уточнява и прецизира важните детайли, относно селекцията и разработката на материала, визира подхода и използваните методи - универсални - и частните, базирани на статистическия анализ и емпиричните опитности. Прецизно са формулирани - обекта на изследване, предмета, както и водещата цел. Основният акцент е положен върху методите на преподаване на хореографията и изискванията към преподавателските умения.

Първа глава се фокусира върху професионалните характеристики на хореографа-преподавател. Дефинирани са работни понятия и термини /преподавател по хореография и танцов режисьор/, направени са много важни уточнения, относно набора и масива от знания, специфичните двойствени професионални и преподавателски умения, необходими на преподавателя-хореограф. Много подробно е изведена и очертана парадигмата на неговите професионални задължения, отговорността и функциите по отношение на социума. Дисертантката прави важна настояща обзорна картина на преподаването по хореография в Китайските висши училища, като достига и до съответните изводи, свързани с бъдещите перспективи на специалността хореография в Китай.

Във *втора глава* поантата е положена върху изграждането на професионалните умения на хореографа, върху разгръщането на преподавателския му и творчески потенциал. Подробно са изследвани естетическите, стилкови, лексикални и жанрови рефлексии, нивото на тяхното овладяване и креативното боравене с уникалната им специфичност и природа. Анализирана е пряката им връзка и ключово значение за цялостното оформяне на преподавателския и артистичен профил на хореографа /висока техническа подготовка и креативна творческа инвенция/. Ксяофан базирайки се на собствения си опит и на видни китайски изследователи, прави ценни изводи и дава важни характеристики и насоки, относно танцовото мисене, структурата на танца и хореографирането на класически, съвременни и китайски танцови творби, с оглед на приложението им в учебния процес и преподавателската практика.

Трета глава е централна и приносна, анализира прилагането на творческите техники върху танцовата хореография от една страна, а от друга акцентира върху тяхното преподаване в учебния процес. Отчетена е значимостта на избора при всеки един от конкретните методи и обхвата на учебното съдържание /например при соло, дуети, трио, групови танцови техники, екшън хореографията/. Бих открила танцовия речник /на модерния и на китайския класически и народен танц/, на изискванията и динамичния анализ, свързани с обучението в техниките за хореографско създаване на танцови представления, както и структурираните компоненти и етапи, съпътстващи интегралния творчески процес. Бих определила като **приносни** изведените прилики и разлики между създаването на китайски модерен танц и създаването на китайски класически танц, както и анализите на класически танцови произведения /Лешникотрошачката/ и на класическата китайска драма класически танц "Wing Chun.

Заключението изследва три основни аспекта: „Новите тенденции в танцовото творчество и изпълнение през XXI век“ възоснова на характеристиките на съвременното развитие на танцовото изкуство, „Постижения, недостатъци и насоки за подобряване на преподаването на танцова хореография в китайските

университети“ обобщава текущото състояние на танцовата хореография и преподаването в китайските университети, в *„Нови тенденции в създаването и представянето на китайския танц“* се обсъжда новата мисия, която танцовото изкуство възлага на китайските танцови хореографи. На финала след задълбочена аргументация дисертантката дотига до извода: *“... Хореографите и учителите по танци трябва задълбочено да изучават и разбират отличните традиции на китайското танцово изкуство, да го предадат на следващото поколение и чрез преподаване и практика да популяризират китайското танцово...”*.

Приноси

Като обобщавам казаното дотук, считам, че разработката дава актуална информация в теоретичен план, както и практически напътствия върху които успешно биха могли да се опрат не само обучаващите се танцьори, но и действащи педагози, хореографи.

Между приносите ще открия, че за първи път се анализира:

1. *структурата на обучение по танц във висшето образование в Китай,*
2. *предпоставките за развитие на професионалните качества и талант на съвременните китайски хореографи,*
3. *разликите и приликите, взаимодействието, между преподавателите по хореография и хореографи,*
4. *хореографията между три танцови стилове – класически танц, китайски танц и модерен танц.*

Заключение

Въз основа на всичко изложено дотук, давам своята положителна оценка на дисертационния труд на Сун Ксяофан и убедено предлагам на членовете на уважаемото научно жури да й присъдят *научната и образователна степен “доктор”* по научна специалност *„Музикознание и музикално изкуство”*, професионално направление 8.3 *„Музикално и танцово изкуство”*.

15.12.2024 г.

проф. д-р Виолета Горчева